

Ο Δημήτρης και η Ιφιγένεια είναι στην κουζίνα και τρώνε πρωινό. Η μητέρα τους είναι στο σαλόνι και μιλάει στο τηλέφωνο. Σε λίγο, μπαίνει χαρούμενη στην κουζίνα.

- Μητέρα:** Παιδιά, πού είστε; Σας έχω υπέροχα νέα!
- Δημήτρης:** Σαν τι δηλαδή; Πήρε ο Παναθηναϊκός το πρωτάθλημα;
- Ιφιγένεια:** Μμμ! Κρυάδες! Δεν θα σοβαρευτείς εσύ ποτέ σου;
- Δημήτρης:** Να πάρω παράδειγμα από σένα, δηλαδή; Όχι, ευχαριστώ, δεν θα πάρω!
- Μητέρα:** Ελάτε, αφήστε τα αυτά τώρα! Μόλις πήρε τηλέφωνο η θεία Καίτη από την Αυστραλία. Έρχεται με τα παιδιά για διακοπές!
- Δημήτρης:** Ουάου! Θα έρθει ο Τζίμης!
- Μητέρα:** Ωραία ελληνικά θα του μάθεις! Άκου 'ουάου'!
- Ιφιγένεια:** Αν περιμένουν να μάθουν ελληνικά από τον Δημήτρη, σώθηκαν!
- Δημήτρης:** Αφού έτσι μιλάνε όλοι καλέ μαμά! Και στο κάτω κάτω, τα παιδιά μιλάνε μια χαρά τα ελληνικά!
- Ιφιγένεια:** Τέλος πάντων, πότε έρχονται; Θα μείνουν καιρό;
- Μητέρα:** Θα πάρουν το αεροπλάνο στις τρεις του Ιούλη και θα μείνουν δυο τρεις εβδομάδες.
- Ιφιγένεια:** Δηλαδή, ίσα που θα τους προλάβω! Εγώ τότε θα κάνω διακοπές με τις φίλες μου στα νησιά.
- Μητέρα:** Αυτό θα το ξανασυζητήσουμε, Ιφιγένεια. Είπαμε να ξεκουραστείς μετά τις εξετάσεις, αλλά ξέρεις ότι ο πατέρας σου δεν συμφωνεί να πάτε μόνες σας διακοπές.
- Δημήτρης:** Αφήστε την να πάει, καλέ μαμά! Έτσι θα μείνει ελεύθερο το δωμάτιο για τη θεία και την Τζένη! Ο Τζίμης θα κοιμάται μαζί μου, δεν το συζητώ!
- Ιφιγένεια:** Βλέπω τα κανόνισες όλα, Δημητράκη, ε; Με ρώτησες εμένα;
- Δημήτρης:** Σιγά μην σου πάρουμε την άδεια! Αφού εσύ θα λείπεις, τι σε νοιάζει ποιος θα κοιμάται στο δωμάτιό σου;

- Μητέρα:** Καλά, θα δούμε πώς θα τα βολέψουμε. Άλλωστε, αν φύγει η Ιφιγένεια, λέω αν, δεν πρόκειται να λείψει πάνω από λίγες μέρες, ενώ η θεία σας και τα παιδιά θα μείνουν παραπάνω.
- Ιφιγένεια:** Ο θείος δεν θα έρθει;
- Μητέρα:** Όχι, δεν μπόρεσε να πάρει άδεια τώρα. Είχε πάρει δυο βδομάδες άδεια τον Μάιο, όταν ήρθε στην Κρήτη να δει τον παππού που είχε αρρωστήσει.
- Δημήτρης:** Καλά, ε; Φοβερά τα νέα σου, μαμά! Πάω να πάρω τηλέφωνο τον Κώστα να του τα πω. Κάνανε καλή παρέα με τον Τζίμη, όταν είχε έρθει πριν δυο χρόνια.
- Ιφιγένεια:** Κι εγώ πάω να διαβάσω, γιατί μέχρι τότε... έχω εξετάσεις!

Στην Ελλάδα παίρνουμε...πολλά πράγματα!

Παίρνω
 πρωινό
 το πρωτάθλημα
 παράδειγμα (από) κάποιον
 κάποιον τηλέφωνο
 το αεροπλάνο, το πλοίο των 12.00 μ.μ., την πτήση των 13.45.
 άδεια από τη δουλειά μου
 άδεια από κάποιον για να...

Πώς αλλιώς μπορούμε να πούμε τα ίδια πράγματα χωρίς το παίρνω:

<i>Παίρνω πρωινό</i>	<i>τρώω πρωινό</i>
<i>Παίρνω το πρωτάθλημα</i>	<i>κερδίζω το πρωτάθλημα</i>
<i>Παίρνω παράδειγμα (από) κάποιον/κάτι</i>	<i>παραδειγματίζομαι από κάποιον/κάτι</i>
<i>Παίρνω κάποιον τηλέφωνο</i>	<i>τηλεφωνώ σε κάποιον</i>
<i>Παίρνω το αεροπλάνο/την πτήση των 8.00..</i>	<i>ταξιδεύω με το αεροπλάνο/την πτήση των 8.00</i>
<i>Παίρνω άδεια από τη δουλειά/την άδειά μου</i>	
<i>Παίρνω άδεια από κάποιον για να...</i>	

Σκέψου και πες: Μπορούμε σε όλες τις περιπτώσεις να χρησιμοποιήσουμε έ-
 ν

α

Τι εννοεί ο Δημήτρης όταν λέει
 «Όχι, ευχαριστώ, δε θα πά-

Πέφτει σύρμα

Α. Ο Δημήτρης βιάζεται να πει τα νέα σε όλους τους φίλους του. Πρώτα, τηλεφωνεί στον Κώστα, παλιό του συμμαθητή από το Δημοτικό. Το τηλέφωνο το σηκώνει η μητέρα του, η κυρία Παπαδήμα.

Έφη Παπαδήμα: Παρακαλώ;

Δημήτρης: Γεια σας, κυρία Έφη, ο Δημήτρης είμαι. Τι κάνετε;

Έφη Παπαδήμα: Α, γεια σου Δημήτρη παιδί μου, τι κάνεις; Είσαι καλά; Καιρό έχω να σ' ακούσω.

Δημήτρης: Ε, ναι, τώρα που πάμε σε άλλο Γυμνάσιο, καθήκαμε λίγο με τον Κώστα. Είναι εκεί; Μπορώ να του μιλήσω;

Έφη Παπαδήμα: Δυστυχώς, Δημήτρη μου, έφυγε πριν από λίγο. Πάει με τον πατέρα του να αγοράσει κάτι αθλητικά παπούτσια. Θέλεις να του πω τίποτε;

Δημήτρης: Όχι, δεν πειράζει, θα ξαναπάρω. Ή καλύτερα, πείτε του να με πάρει όταν έρθει.

Έφη Παπαδήμα: Εντάξει αγόρι μου, θα του το πω. Χαιρετισμούς στη μητέρα σου.

Δημήτρης: Ευχαριστώ, γεια σας.

Β. Ο Δημήτρης δεν το βάζει κάτω και τηλεφωνεί στον Θωμά, έναν συμμαθητή του. Την οικογένειά του δεν τη γνωρίζει και πολύ καλά. Απαντά μια άγνωστη ανδρική φωνή.

- Κίμων Βενιέρης:** Ορίστε! Ναι; Λέγετε!
Δημήτρης: Εεε,καλημέρα.
Κίμων Βενιέρης: Καλημέρα. Τι θα θέλατε;
Δημήτρης: Μήπως θα μπορούσα να μιλήσω στον Θωμά, παρακαλώ;
Κίμων Βενιέρης: Ποιος τηλεφωνεί παρακαλώ;
Δημήτρης: Είμαι ένας φίλος του από το σχολείο, ο Δημήτρης.
Κίμων Βενιέρης: Ο εγγονός μου απουσιάζει, νεαρέ. Θέλετε να αφήσετε κάποιο μήνυμα;
Δημήτρης: Εεε, όχι, δεν πειράζει. Θα ξανατηλεφωνήσω αργότερα.
Κίμων Βενιέρης: Όπως θέλετε.
Δημήτρης: Χαίρετε και με συγχωρείτε για την ενόχληση.
Κίμων Βενιέρης: Παρακαλώ.

Παρατηρείς κάποιες διαφορές στον τρόπο που μιλάει ο Δημήτρης στη μια και στην άλλη περίπτωση; Γιατί, νομίζεις, συμβαίνει αυτό;

Παρατηρείς κάποιες διαφορές στον τρόπο που μιλάει η κυρία Παπαδήμα και ο κύριος Βενιέρης στον Δημήτρη; Γιατί, νομίζεις, συμβαίνει αυτό;

Γ. Ο Δημήτρης βρίσκει τελικά τον Θωμά στο τηλέφωνο. Το τηλέφωνο το σηκώνει η μητέρα του.

- Μαρία Βενιέρη:** Ορίστε!
Δημήτρης: Γεια σας! Μπορώ να μιλήσω στον Θωμά παρακαλώ;
Μαρία Βενιέρη: Μισό λεπτό να τον φωνάξω. Θωμά! Τηλέφωνο!
 [...]
Θωμάς: Ναι;
Δημήτρης: Έλα ρε Θωμά και σε ψάχνω! Πού ήσουν;
Θωμάς: Πήγα να παίξω λίγο μπάσκετ με τα παιδιά. Εσύ πήρες τηλέφωνο το πρωί; Μου το είπε ο παππούς μου.
Δημήτρης: Ναι, στην αρχή δεν ήξερα ποιος ήτανε και ήμουν λίγο κουμπωμένος... Ήταν κι αυτός κάπως....
Θωμάς: Α, έτσι είναι ο παππούς μου, μην τον παρεξηγείς. Είναι συνταξιούχος γυμνασιάρχης και μιλάει όλο με το «σεις» και με το «σας». Κατά τα άλλα είναι μια χαρά.
Δημήτρης: Για να το λες εσύ... Τέλος πάντων, άκου γιατί σε πήρα....

Γιατί ο Δημήτρης ξαφνιάστηκε από τον τρόπο που του μίλησε ο παππούς του Θωμά;

Τι εννοεί ο Θωμάς όταν λέει «μιλάει όλο με το “σεις” και με το “σας”»;

Είναι κάτι επείγον;

A. Η μητέρα του Δημήτρη και της Ιφιγένειας τηλεφωνεί στον σύζυγό της στη δουλειά για να του ανακοινώσει τα νέα. Το τηλέφωνο το σηκώνει μια γραμματέας.

Γραμματέας: Λέγετε;

Φωτεινή Βλαστού: Τον κύριο Βλαστό, παρακαλώ.

Γραμματέας: Είναι σε σύσκεψη αυτή την στιγμή. Θέλετε να του αφήσετε κάποιο μήνυμα;

Φωτεινή Βλαστού: Αφήστε, δεν πειράζει. Ή μάλλον, πείτε του ότι τηλεφώνησε η συζυγός του, αλλά δεν είναι κάτι επείγον.

Γραμματέας: Μάλιστα. Κάτι άλλο;

Φωτεινή Βλαστού: Οχι, ευχαριστώ. Αντίο.

Γραμματέας: Αντίο.

B. Η κυρία Παπαδήμα έχει κατεβεί στα μαγαζιά για να αγοράσει κουρτίνες από έναν φίλο του άντρα της, αλλά δεν θυμάται πού ακριβώς είναι το κατάστημά του. Το κινητό τηλέφωνο του άντρα της είναι κλειστό. Τηλεφωνεί στο γραφείο του και μιλάει με τη γραμματέα του, τη Μαίρη.

Μαίρη: Τεχνικό γραφείο «Τεχνοδομή». Λέγετε παρακαλώ;

Έφη Παπαδήμα: Καλημέρα, Μαίρη, η Έφη η Παπαδήμα είμαι.

Μαίρη: Α! Τι κάνετε κυρία Παπαδήμα; Είστε καλά;

Έφη Παπαδήμα: Ας τα λέμε καλά. Εσύ, πώς τα πας;

Μαίρη: Μια χαρά, ευχαριστώ. Θέλετε τον κύριο Βασίλη;

Έφη Παπαδήμα: Ναι, αν μπορείς να με συνδέσεις, σε παρακαλώ.

Μαίρη: Είναι κάτι επείγον; Ξέρετε, είναι με έναν πολύ σημαντικό πελάτη και μου είπε να μην τον διακόψω.

Έφη Παπαδήμα: Ξέρεις αν θα αργήσει να τελειώσει;

Μαίρη: Δεν νομίζω. Έχει ένα ραντεβού σε δέκα λεπτά με άλλον πελάτη. Θέλετε να του πω κάτι;

Έφη Παπαδήμα: Πες του σε παρακαλώ να με πάρει στο κινητό μόλις μπορέσει.

Μαίρη: Μείνετε ήσυχη, κυρία Παπαδήμα. Θα του το πω.

Έφη Παπαδήμα: Σε ευχαριστώ, Μαίρη μου. Γεια σου.

Μαίρη: Να 'στε καλά. Καλή σας μέρα.

Παρατηρείς διαφορές στα δυο τηλεφωνήματα στον τρόπο που μιλάνε οι κυρίες Βλαστού και Παπαδήμα στις γραμματείες που σηκώνουν το τηλέφωνο; Γιατί,

ΜΙΛΑΜΕ ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Τι λέμε όταν σηκώνουμε το τηλέφωνο:

Ναι; Εμπρός; Παρακαλώ; Ορίστε. Λέγετε;

Τι λέμε όταν καλούμε εμείς:

◆ Λέμε το όνομά μας

- Γεια σας. Είμαι ο Χάρης. Μου δίνετε τον Γιάννη, παρακαλώ;
- Καλησπέρα. Ο Χάρης είμαι. Είναι εκεί ο Γιάννης;
- Η Μαρία είμαι, κυρία Λεοντίδου. Μπορώ να μιλήσω στην Εύα;
- Χαίρετε, λέγομαι Παπασταύρου. Μπορώ να μιλήσω στον κύριο διευθυντή, παρακαλώ;
- Είμαι η κυρία Παπασταύρου, η δασκάλα της Εύας. Είστε η μητέρα της;

◆ Ή όχι!

- Μου δίνετε τον Γιάννη, παρακαλώ;
- Μπορώ να μιλήσω στον Γιάννη, παρακαλώ;
- Τον Γιάννη θα ήθελα, παρακαλώ!
- Θα ήθελα τον κύριο Διευθυντή, παρακαλώ!

Πώς ζητούμε διευκρινίσεις από αυτόν που καλεί:

- Ποιος τον ζητάει, παρακαλώ;
- Ποια κυρία να πω ότι τον ζητάει, παρακαλώ;
- Με ποιον μιλώ, παρακαλώ;

Πώς απαντούμε εάν ζητούν εμάς:

- Καλησπέρα. Ο Χάρης είμαι. Μπορώ να μιλήσω στον Γιάννη, παρακαλώ;
- Έλα, βρε Χάρη! Δε με γνώρισες;
- Γεια σας. Θα ήθελα να μιλήσω με τη δεσποινίδα Μαρία Κοντού.
- Η ίδια// Εγώ είμαι.
- Χαίρετε, λέγομαι Παπασταύρου. Μπορώ να μιλήσω στον κύριο Διευθυντή, παρακαλώ;
- Ο ίδιος.
- Είμαι η κυρία Παπασταύρου, η δασκάλα της Εύας. Είστε η μητέρα της;
- Μάλιστα. Τι θα θέλατε, παρακαλώ;

Δ.

- Ναι;
- Έλα Γιώργο! Ο Τάκης είμαι.
- Μήπως κάνετε λάθος;
- Α! Τι πήρα; Δεν είναι το 27 64 85;
- Όχι, εδώ είναι το 27 67 85.
- Συγγνώμη.
[σε λίγα δευτερόλεπτα]
- Ναι;
- Γιώργο;
- Σας είπα κύριε, κάνετε λάθος!
- Μα πήρα το σωστό νούμερο αυτή τη φορά!
- Τι να σας πω, μπορεί να μπλέκονται οι γραμμές. Θα αφήσω το τηλέφωνο ανοικτό για λίγο, μήπως μπορέσετε να πάρετε.
- Σας ευχαριστώ, και συγγνώμη και πάλι.

